

שהקדמים עמו. ועל זה אמר שלמה (קהלת ט) ווחכמת המסכן בזוויה ודבריו אינם נשמעים, מושום עמיה. שהנזהה הקדמים אחר.

ועל כן, כל דין שמקובל מאדם דבר בטעם יבא חבורו, כאלו קובל עלייו תועבה אחרת לאמונה, אלא (משל שם) ובא רעהו ותקרו, וזה הוא דרכו של אדם צדיק. שהרי האדם הצדיק הוה שלא האמין לאותו רשות ערום של יציר הרע בטעם יבא חבורו, שהויא יציר הטוב. ומשום זה בני אדם נכשלים לעולם הבא.

אבל אותו צדיק שפוך מרובנו, כמה רעות סובל בעולם הזה כדי שלא יאמין ולא ישפטך עם אותו יציר הרע, ותקדוש ברוך הוא מatial אותו מכם. זהו שפהותם (תהלים לד) רבות רעות צדיק ומכלם יצליחו ה'. לא כתוב רבות רעות לצדיק, אלא צדיק, משומש הקדוש ברוך הוא מראה פו, וממשום כך הקדוש ברוך הוא מראה מאותו האדם ומatial אותו מן הכל בעולם הזה ובעולם הבא. אשרי חילקו.

בא ראה כמה רעות עברו עליו על יעקב כדי שלא יתדבק באוטו היוצר הרע ויתרחק ממלחוקו, וממשום כך סבל כמה ענושים וכמה רעות ולא שקט. פתח ואמר, (איוב א) לא שלוחתי ולא שקטתי ולא נחתתי ויבא רגע. בא ראה כמה רעות סובלים הצדיקים בעולם הזה, רעות על רעות, באבים על באבים, כדי לזכות אותם לעולם הבא.

יעקב כמה רעות סבל, רעות על רעות פמיד, כמו שנאמר לא שלוחתי - בבית לבן, ולא יכלתי להנצל ממנה. ולא שקטתי -

רישיה, כאלו אטעין על בתפיה כל מטוין דעתם. בגין ההוא רשות ערום דקדמים עמיה. ועל דא אמר שלמה (קהלת ט) ווחכמת המסכן בזוויה ודבריו אינם נשמעים, בגין דהא אקדמים אחרא.

ועל דא כל דיני דקבייל מביר נש מלה עד לא ייתי חבריה, כאלו מקובל עלייה טעוווא אחרא למהי מנותא. אלא (משל יח) ובא רעהו ותקרו, ודא הוא ארוח דבר נש זפאה, דהא בר נש זפאה דא הוא, שלא יהימין לההוא רשות יציר הרע, עד דיתמי חבריה דאייהו יציר טוב. ובגין דא בנין נשא אינון בשלין לעלמא דאתה.

אבל ההוא זפאה דאייהו דחיליל למאריה, כמה בישין סביל בהאי עלמא בגין שלא יהימין ולא ישפטך בההוא יציר הרע. וקדשא בריך הוא שזיב ליה מפלחו, הדא הוא דכתיב, (תהלים לד) רבות רעות צדיק ומכלם יצליחו יי. רבות רעות לצדיק לא כתיב, אלא צדיק. בגין דקדשא בריך הוא אתרעי ביה. ובגין כך קדשא בריך הוא אתרעי בההוא בר נש ושביב ליה מפללא בהאי עלמא ובעלמא דאתה, זפאה חולקיה. היא חי, כמה בישין עבורי עליה דיעקב, בגין שלא יתדבק בההוא יציר הרע ויתרחק מחולקיה. ובגין כך סביל כמה עונשין כמה בישין ולא שkeit. פתח ואמר, (איוב 3) לא שלוחתי ולא שקטתי ולא נחתתי ויבא רגע. תא חי, כמה בישין סבלין צדיקיא בהאי עלמא. בישין על בישין, באבין על באבין. בגין למוציא לוז לעלמא דאתה. יעקב כמה סביל בישין על בישין פדר,

כמה דאת אמר לא שלוחתי, בביתא דליך, באבינה לא אשתקבא